

בת:

עין משפט
גד מצות

בַּח א ב מ"י פ"ד מהל'
מעילה הלכה יא:

תוספות

קונס כללי שנאכר ענ הכל הקדש
 י' לו פדיון ודמיו לקמן כ' אין בין
 המזכר (דף) לה' קונס ככר וז' ואלה
 בין הוא בין חזירו מעל לפיכך י'
 לה פדיון ככר וז' עלי הקדש אלה
 הוא מעל חזירו לא מעל לפיכך אין
 לה פדיון: ג' ולימי קדושים. א'
 הוא עיקר הגירסא. וה"פ ודאי עקר
 חדושים תמנא לומר שאפי' שמה
 קדושתו בנחמא זה של קליה קדושה
 חלה עליהן ואינערין לאשמועינן הכי
 כדפרשנא לקמן אס' כן לימי קדושים.
 וקס' לו' מינח נחמא לחזי חדושים
 בנחמ' דקרנן דקמי כשהקדיש
 נעשות דמי קרנן עסקינן וכיון
 אס' כל חדושה תמנא עליהן אלא
 לאשמועינן קדושה חלה עליהן דודאי
 מילתא פשטא אס' דמי קדושים
 קדושה' כדמסקינן תמנא

יש להם פדיון ומשיה' פריך שפיר לימתי קדושות אבל לחדר פירושא דמפרש דבנקות ממח עסקינן מאי קפריך לימתי קדושות דלמא אבנ אורחיה [ומי] יש להן פדיון דקמחן לא כרי מאלר דלמח קווס כללי ידו דה פדיון דאח פליגי רבנן עליה לקמן צברק אין צ"ב [ומחא] ידו דולח מנח לא למקמחא הכה לא לר"מ מחא דאח"כ תמור לה לימתי דא ידנא בקרנא לישמעינן הכי גבי קונומות דכין דתנא דאעוררנא לשממוינן דכבי האי גוונא חילנא קדושה עליהו כרישא הוה ליה לשממוינן איך ולמחתי קדושות וצבר הכי אי כסריא ליה כ"מ"מ לתוסם כוומיה הכא אז בעמלמא דאח מקמי דלישמעינן דקדושה חלה בעליהן לא שייך לשממוינן דיש להם פדיון דמשמע דפשיטא ליה דחילנא קדושהמיהו עד שלא הוצרך להשמיענו אלא שיש להם פדיון והוצרכנו לרמז דבה דמפרש לקמן ומשיה' פריך ולימתי קדושות. ואיכא דגרסי ליה קדושות ואינם קדושות ולא ידויק. ומתוך שחידו דבעי למתנא סיפא אין להם פדיון מנח ומי

יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם פְּדִיּוֹן לְלוֹמֵד דְּבִסְפָּא לֹא מִנִּי מַמְנִי לִיה אֲרִין קְדוּשָׁה
 כִּן הִיא דְּלִינָה דְּסִיפָּא דְּכִינָה דְּרִישָׁא וְלִינָה דְּחִמְדָּרְסָא לְקָמִן: יִיבִי
 וְיִזְוִן שְׂתַלְתָּה אִסְרוּן תִּנְחַגְוּ יֵה אִיזָרְךָ יִחוּל עֲלֵיהֶם אִסְרוּר אִלּוּ סוּפִן לֹא
 קָשִׁי לֹא יִנְעִלִים לֹא תִכְרִיפֵה קִימָה וְאִפְשֵׁר שְׁלָה מִסְרָךְ לְעֹלָם וְאִמְשִׁי
 קִימָה: אִם כִּן לֹמֵשׁ לִיה לְמִימָר. לְלוֹמֵד דְּפִשְׁטִיחָה דְּרִיה הִקְדֵּם. וְכִי
 פְּדִיּוֹן מִזֵּי קִפְרִין לֹמֵשׁ לִיה לְמִימָר אֲרִיבָה לְרִיבָה דְּכִינָה לְאִפְסוּדִי מִדְּרַבְנָה
 דְּקְדוּשָׁה חִלָּה עֲלֵיהֶם וְכִמֵּן שִׁנְתַּנְתָּה מִלְּמַלְתָּה. וּמִפְרָקִינִי לֹא תִכְרִיב כִּי
 דְּרִיזִין דְּמִסְקִי אֲדַעְמִיהֶם דְּלֹא מַחְלָן וְלֹא גִמֵּר דְּנַפְשׁוֹ שִׁיזֵר אֲרִיבָה שְׂתַלְתָּה
 דְּלֹא קְדִישֵׁי קִמְ"ל: וְעֻלְתִּים לְשִׁרְיֹס קִימָה. בְּתַמְחִי. לְלוֹמֵד וְכִינָה חֲלִי
 דְּלִיקָה: וְעֻלְסֵם. פִּירוּשׁ בְּתַמְחִי. לְלוֹמֵד אִיזָרְךָ אִפְשֵׁר שְׁלָה יֵהֵא לֹמֵשׁ
 קָמִי אֲרִין לֹמֵשׁ פְּדִיּוֹן הִיטִי כִיזֵי שְׁלָה נִקְצָה. וְלֹא לְמִימָרָה שְׂתַלְתָּ לִּי
 חֲזוּרֹת וְקְדוּשָׁתֹת אֲלֵה אִיזָרְךָ קָמִר אֲרִין לֹמֵשׁ פְּדִיּוֹן לְהוֹלִיצֵנִי מִשְׁמָלִי לִג
 אֲהֻלָּתִי מִמְעָה וְכִינָה לְכַשְׁפֵּדוֹ כִּיזֵי שְׁמִן שְׁלָה יִקְצָה וְנִמְכָּל שְׁמִן
 שְׁלָה יִקְצָה כְּכִיזֵי אֲרִיבָה: עֲרִיבָה
 שְׁלָה יִקְצָה כְּכִיזֵי אֲרִיבָה: עֲרִיבָה

וקדושות: נקללו שורן פעם אחם וריו. דכריה ליה לנר פדל
קדושמן כדרי: ועולא אמר כיון שנקללו שוב אין שורן. דכריה ל
ומן ואלין פקעה קדושה כדרי: וכתב הרשב"א ז"ל דעולא ל
לדי ולעולא פקעה אכל עד שינקלל לכ"ע פדלן חחרות וקדושות
כדרי מחחרות שסאומר לחזירו לך חוק וקיני שדה וא שסאה מחו
לירושלים חחרות וזוכה בה מקבל שוק א"ל לעולם יאה שך עד
מיחו דוקא בדאמר ליה מעכשיו אכל לא אמר זו מעכשיו לא
כנתה לאחר שנקלה ממנו הוא ליה מאמר פרה זו ולא חקנה
אשר [במכות פד]. הלא נמי כיון דלוחו קימן שיה לא חיל מהסאת אלא
פסעו ליה חקנה. מיחו ב' תאמרינן דכל סיני ללא א"ל מעכשיו לא
קנה לפי ששעבוד המעמות עדיין הוא קיים וזוהי לא כאומר לנאש
המעמות משום דהי זוי' לאו למלוה דמו ולא לפקדון דמו וכדאיתא
שך לירושלים בין דאמר ליה מעכשיו בין דלא אמר ליה מעכשיו
עולה לירושלים חחר וזוכה בו מקבל. מיחו נמי מילי איבא שגאווה
ליקח דהא אלא חחר ופסקיהו בדאמרי' ר' יוחנן לקמן (דף ג.) לא שטי
דאפילו חזר מקדישו זה וקנאן לא הפודה אינן חחרות וקדושות דהא
חלק עליו ואמר דבר פדל ועולא בחרמי פליגי דהא בזה תליא דמס
חחרות וקדושות דאי לאו הכי יתכן ליה להאי גבירה למחירי ד
קדושה לא פקעה לא כדרי וכוין שכן למה לא הקדישו לחטוין ואמר
עליהן הלכך ב' קמני אין בדין לאו בזה לומר שלא היו לרביעות

ארבעה נדרים פרק שלישי נדרים

רענא

מסורת הש"ס

אין להם פדיון. לעולם כל זמן שלא נקצו ואין יוצאין לחולין אלא בקדושת הן שהן יו בקדושת הגוף לעולם ואין להם תקנה עולמים ששפילי פדאן חמורות וקדושות דכיון דאמר עד שיקצו אין להם פדיון לעולם כל זמן שלא נקצו משמע לעולם יסוי קרבן עד שיקצו: (בב' לטו' ב) צדקה לנשוא

אין להם פדיון: גמ' וליתני קדושות ואין קדושות אידיי דבעי למיתנא ^אסיפא אין להם פדיון תנא נמי רישא יש להם פדיון היכי נדר אמר אמימר באומר אם אינן נקצצות היום ויעבר היום ולא נקצצו אם כן למה לי למימר נפישטא לא צריכא כגון דאיכא זיקא נפישא פהא קתני לה גבי מלית ומלית לשריפה קיימא [אין] כגון דאיכא דליקה ה"נ דאיכא זיקא נפישא וס"ד דמסיק אדעתיה דלא מיתנצלן ומשום הכי קא נדר קמ"ל: הרי נשבעות האלו קרבן כו': ולעולם אמר בר פרא *פראן חזרות ^א (וקדושות פראן חזרות וקדושות עד שיקצצו נקצצו פורן פעם אחת ודיו ועולא אמר כ"יוון שנקצצו שוב אין פורן ^אל

דחל קדושה עליהו כיון שעבר היום ולן נקצו: לא לריבא כגון
דאיבא ויקא נפישא. שמענבת רוח קשה בעולם דמסיק אדעמיה
ומיחבר להו ויקא דהיינו נקצות וסדריא לא גמר בזבו ודחל
אלא אדעמא דמתחבר להו ויקא אמר הכי ולא לריבא כגון דחל
עליהו קדושה וכוהלין דמי קמ' לא דחל קדושה עליהו פדוקא גמור
מתכוין: [ואם וכו']. כלומר איבי מתיא אמרת דאיבא ויקא נפישא
והקמי לה דומיא טעמא ועלית מי קיימא לשפרא בתמיא: אין
כגון דאיבא דליקא. ומסיק אדעמיה דלא (ו) מיתלל וזהכי
קאמר אם אינא נרפת: הכי גמי וכו'. וסדריא דלא מתכוין להקדש
כלל דפרשנין: קמ'. דמי קמ' עמיה: ועלולא. בתמיא.
מדקמי אין להן פדיון משמע שלעולם אין להם פדיון אפי' לאחר
קליה: אמר רב פדא. כל זמן שלא נקצו עדיין מחזירין וקדשות: נקצו
פדון פעם אחת ודיו. ויאלו לחולין ושוב אינו פדון דהא חולין הן:

דבא ודאי קדושות עד שיקצו וכן נמי לא מצי מגי קדושות דאס
 רב אמר רב וכו'. פי' ליטנא קשיא ליה דקמי אס אינס נקצות
 אה הן עומדות. והוא דקשיא ליה אבל טעיה אס אינא נשרפת
 מהשחא חיינא אסורא עליה. ואיכא נסחי דרסיי בדבא ויהא קלנא
 ויהא קלנא פירוש דמפרש דמגני ר"ת היא דקל' דקל' כליי יט' לו
 לאו קושיא היא שכבר פירשתי דמנא לאו להכי איכוין אלנא לאשמועינן
 דאיכא זיקא נפישא ואי' לאו דמגי במגני' דקדושה מתחא ביה ה"א
 ניהא יודע שלא יקצנו לא היה מדקדקין וכיון שכן הוון פליק אדעמינן
 ביה במדי' לנא שייך בה אלנא ודאי דרשייך בה עסקינן כגון דאיכא
 ידיון לעולם: אמר כן פדא פדאן חזרות וקדושות וכו'. כלומר כ'
 ס פדיון כלל כלומר שלא יחא פדיונס נתפס בקדושתן דאס כן מא'
 י' אלנא כיון דאחר עד שיקצו הרי הוא כאומר בפירוש הרי הנעשיות
 קדוש כל שעה לפי שיטאות הן לחולין אלנא שלאחר חזרות
 יפ' שלנא דקדושתן אלנא עד שיקצו אפי' והי כן נקצנו לא פקעה
 שין קדושתן מתשבת אלנא עד איתו זמן שדכינן אלנא כלל מאיתו
 יגי' אדרב פדא אלנא בלאחר שיקצו דלכך פדא לא פקעה קדושה
 היינו דקמי אין להם פדיון וכיון שכן כחז וז"ל דמחא שמועין
 לן מעשכי עד שאלך לירושלים וחזר ונקאה ממנו קודם שעלה
 לירושלים ותעבדו ונאיתו זמן אסורא איתו זמן עטוי' לו
 לן לירושלים ותעבדו ונאיתו זמן אסורא איתו זמן עטוי' לו

י' רמ"ו דקנין בחזקת הור' וחזקה זו שהיא מחזיק עשוי כבר
אלא לאחר ל' יום דאי לא קיימא ברשותיה לאחר ל' יום לא
אמר שחזר וקנה אותה ממנו והיא עשה כבר בלתי חזקה זו ופי'
אמר דוקא בקנה בחזקה אבל בקנה בכסף אע"ג דלא ח"ל מעבשיו
הרי זה מקדשה לו לאחר שלשים יום דמקדשה בכסף עמאכלנו
פרק האומר בקידושין (דף ע"ג.) הלכך מי שקדשה עדו בכסף עד
אי נמי בחזקה ואמר ליה מעבשיו אם חזר וקנאו ממנו קודם
אבל קנאו אחר מן הדוקא אף על פי שחזר והקנה לו חזרה לא קדש
אלא שפדן הוא אבל פדיון אחרים אין חחרות וקדושתו ומשמע דאי
לא פדאו ואפקיהו לא דבריו ז"ל. והכנס הגדול ר' משה קרעני ז"ל
דסעריא ליה לגב פדא דקדושה לא פקעה לה בכדי קאמר דפדאן
אזיל אס לומר שלחמא מאלן הוא קדושתן פקעת ממילא אי אפשר
עוד עולם על כרחן לומר שאפילו יפסד קודם שיקצו לומר קדושתן
דיוון שיקצנו דאי אפשר דקדושה לא פקעה בכדי אלא לומר שאין

הו מדלל אמר הרי הו כהדבן לשולם:

(א) וְלִקְמֹן עַבְדְּךָ שָׂכַח לֵי
עִירֹכֶיךָ מִן הַפְּסָחִים ז'
יִבְחֹתָ לָהּ קָבָה כְּחֻצֹתָ לֵי
נִיר כֹּחַ בִּיק מֵעַל לְדִי
כִּי מִהֲדָרִין מִן זִכְרֵיךָ
חֹלִין סֶחֶם קֵט: כְּבוֹדֶךָ

הגהות הב"ח

(6) וְנִי מִלֵּן חֲמוּדֵי
וְקִדְשֵׁי עֵדֶן חֲמוּדֵי
וְקִדְשֵׁי עֵדֶן: (3) רִשִׁי
אֵלֶּן חֵן לֶסֶס וְנִי
סֵן קִדְשֵׁי טִיף וְנִי
סֵן קִלְלָה דְּהֵבִי מִשְׁמֵן:
(4) וְלִמְנִי וְנִי
כִּרְסֵה דְּהֵבֵה לְמֵחַר הֵי
הַבְּנִיעוּתֵה אֵלֶּן קִרְסֵה
וְנִי קִלְלָתֵה טִיף וְנִי
לְחֵלִי טִיפִּיף דְּקִדְשֵׁי
דְּלִי וְנִי וְנִי וְנִי וְנִי
מִשְׁמֵן: (ד) בְּאֵד שֶׁנִּי
חֵן קִדְשֵׁי טִיף וְנִי
סֵן לֶסֶס מִדֵּן וְנִי וְנִי
אֵלֶּן אֵס: (ד) וְנִי מִדֵּן
וְנִי חֵן לְמֵחַר הֵי
(1) דִּי אֵלֶּן חֵן לְמֵחַר הֵי
מִיחְצֵל וְנִי מִקְמַר אֵס
אֵלֶּן שְׁמֵרֵה וְנִי וְנִי
וְנִי וְנִי:

פירוש הרא"ש

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com